

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy egércsalád. Egy zongorában éltek. Kis világuk csodálatos zenével volt tele. Élvezték a muzsikát és azon gondolkodtak, kitől származhatnak ezek a szép hangok. Sejtették, hogy lennie kell egy zongoristának, akit nem látnak bár, de hallják, hogy a közelükben van.

Egy nap egy kiséger kijebb merészkedett a zongora belsejéből és felfedezte a zene titkát. Különböző hosszúságú fémhúrok rezegtek, és ez a rezgés adta a hangokat. Így hát az egerek nem hittek tovább a zongoristában, hanem tudták: fémhúrok hozzák létre a szép zenét, a csodálatos dallamokat.

Egyszer aztán egy másik kiséger újabb felfedezést tett. Kis filckalapácsok ugráltak és táncoltak a húrokon, azok okozták a rezgéseket és így magát a zenét. Túlhaladottá vált hát a régi hit és az egerek immáron egy felvilágosult, tudományosan áttekinthető világban éltek.

A zongorista viszont zavartalanul játszott tovább...